

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 023289 19 Кж 3
Бања Лука, 02.09.2019. године

Врховни суд Републике Српске у Посебном вијећу за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала, састављеном од судија Обрена Бужанина, као предсједника вијећа, Даниеле Миловановић и др Вељка Икановића, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Соње Матић, у кривичном предмету против осумњиченог С.Т., због постојања основане сумње да је починио кривично дјело тешко убиство из члана 125. став 2. Кривичног законика Републике Српске у стицају са кривичним дјелима тешка тјелесна повреда из члана 132. став 2. Кривичног законика Републике Српске и тешка крађа из члана 226. став 1. тачка 1. истог закона, одлучујући о жалби браниоца осумњиченог, адвоката Т.С. из Б., изјављеној против рјешења Округног суда у Бањој Луци Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала 11 0 К 023289 19 Кв 5 од 21.08.2019. године, у сједници вијећа одржаној дана 02.09.2019. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца осумњиченог С.Т., изјављена против рјешења Округног суда у Бањој Луци Посебног одјељења за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 023289 19 Кв 5 од 21.08.2019. године.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешењем Округног суда у Бањој Луци Посебног одјељења за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала 11 0 К 023289 19 Кв 5 од 21.08.2019. године, продужен је притвор за још два (2) мјесеца против осумњиченог С.Т., против којег се води истрага због кривичног дјела тешког убиства из члана 125. став 2. Кривичног законика Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број 64/17, у даљем тексту: КЗ РС) у стицају са кривичним дјелима тешка тјелесна повреда из члана 132. став 2. КЗ РС и тешка крађа из члана 226. став 1. тачка 1. истог закона.

Притвор је против осумњиченог продужен из притворских разлога прописаним у члану 197. став 1. тачке б) и г) Закона о кривичном поступку Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број 53/12, 91/17 и 66/18, у даљем тексту: ЗКП РС).

Против тог рјешења благовремено је жалбу изјавила бранилац осумњиченог, адвокат Т.С. из Б., због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно утврђеног чињеничног стања и повреде члана 5. Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода (у даљем тексту: ЕКЉП), са приједлогом да се рјешење преиначи тако што ће се одбити приједлог за продужење притвора и осумњичени одмах пусти на слободу или да се рјешење укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Разматрајући спис, побијано рјешење и жалбу, одлучено је као у изреци овог рјешења из сљедећих разлога:

Супротно жалбеним приговорима браниоца осумњиченог, доношењем побијаног рјешења, није повређена одредба члана 200. став 2. ЗКП РС, јер без обзира на датум доношења рјешења, притвор се има рачунати од дана и часа лишења слободe осумњиченог, односно од дана и часа када одређени, односно продужени притвор, истиче, а не од дана доношења рјешења. Према томе, како је у конкретном случају, осумњичени лишен слободe дана 23.07.2019. године у 17,05 часова, те како је према рјешењу о одређивање притвора од 25.07.2019. године, притвор могао трајати најдуже до 23.08.2019. године до 17,05 часова притвор, то је првостепени суд правилно поступио када је, доносећи побијано рјешење о продужењу притвора за још два мјесеца, одредио да исти може трајати до 23.10.2019. године до 17,05 часова.

Нису основани ни аргументи из жалбе, којима се указује на изостанак разлога о одлучним чињеницама у побијаном рјешењу, са аспекта постојања основане сумње да је осумњичени починио кривична дјела за која се истрага спроводи и тиме битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС.

Наиме, за постојање основане сумње да је осумњичени С.Т., починио кривична дјела тешко убиство из члана 125. став 2., тешка тјелесна повреда из члана 132. став 2. и тешка крађа из члана 226. став 1. тачка 1. и КЗ РС, за која се истрага спроводи, дати су потпуно увјерљиви, прихватљиви и ваљани разлози на страни 3. и 4. побијаног рјешења, које разлоге у цјелости прихвата и овај суд, па се жалилац упућује на те разлоге. Дакле, побројани докази, на које се позива првостепени суд у образложењу побијаног рјешења и које у довољној мјери, у овој фази истраге, оцјењује, указују на постојање основане сумње да је осумњичени, један од извршилаца ових кривичних дјела. Осим тога, дати су ваљани разлози и о неприхватљивости навода одбране да осумњичени није могао напуштати мјесто пребивалишта због одређених (у вријеме извршења дјела) мјера забране од стране Суда БиХ, из разлога што из Службене забиљешке МУП-РС-е Полицијска станица Пале број: 16-01/3-1324/18 од 05.09.2018. године произилази да је тог дана у 13,35 часова вршен обилазак осумњиченог, а затим, дана 06.09.2018. године у 14, 30 часова, у којем временском размаку је могао доћи до Б. и врати се у И.С. С тога је без основа тврдња жалбе браниоца осумњиченог да осумњичени није ни могао бити на лицу мјеста и да се не може довести у везу са извршењем, прије свега, кривичних дјела тешко убиство из члана 125. став 2. и тешка тјелесна повреда из члана 132. став 2. КЗ РС.

Надаље, супротно жалбеним приговорима, за оба успостављена притворска разлога из одредбе члана 197. став 1. тачке б) и г) ЗКП РС, дато је у побијаном рјешењу детаљно и аргументовано образложење, које овај суд у цјелости прихвата као ваљано. Наиме, правилно побијано рјешење цијени околности под којима су наведена кривична дјела почињена и да је у њиховом извршењу учествовало више лица, да идентитет једног од тих лица још није откривен, да је управо осумњичени М.О. приликом саслушања пред тужилаштвом открио идентитет осумњиченог Т., а да се истог дана, непознато лице, управљајући мотоциклом, довезло до породичне куће осумњиченог М.О. и не скидајући кацигу са главе, његовој мајци Г.Ђ., саопштило да је њен син М. прије пола сата требао бити убијен у Б., али да је Б. ухапшен и да не брине. Затим се правилно цијени и чињеница да осумњичени С.С. страхује од осумњиченог и да из тих разлога није открио идентитет осумњиченог Т., као и да је на траговима магнетних картица поред трага осумњиченог С.С. пронађен и биолошки траг мушке особе чији идентитет је у наставку истраге потребно утврдити, те да је потребно саслушати свједока Б.В. и ближе сроднике сада покојног Б.Ш. зв. Л. на околности познанства са осумњиченим. Наведене чињенице и по оцјени овог суда указују да постоји основна бојазан да уколико би био пуштен на слободу, осумњичени уништио или сакрио још неоткривене трагове и предмете који могу послужити као доказ у откривању и расвјетљавању извршења наведених кривичних дјела, те да би утицао на свједоке и саучеснике који су њему познати, с циљем избегавања своје одговорности и на тај начин ометати успјешно вођење кривичног поступка.

Исто тако, када је у питању посебан притворски разлог из члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС, побијано рјешење је правилно утврдило да је, за одређивање, односно, продужење притвора, по овом посебном притворском основу, испуњен објективни услов, јер се за кривично дјело тешког убиства из члана 125. став 2. КЗ РС, може изрећи казна затвора од најмање 10 година или казна дуготрајног затвора. Начин извршења и посљедице тог дјела које се огледају у бруталном и безобзирном лишењу живота оштећеног Д.О. у граду Б.Л., у присуству његове супруге, на малој удаљености од породичне куће, дјело чине нарочито тешким и осумњиченог тако опасним, да би његово пуштање на слободу и у овој фази поступка, резултирало стварном пријетњом нарушавања јавног реда, како на подручју града Б.Л., гдје је дјело учињено и гдје живе преостали чланови породице убијеног Д.О., као и пријатељи и познаници, па се за њих реално може очекивати да би своју узнемиреност и незадовољство, због извршеног кривичног дјела, манифестовали окупљањем и протестима на јавном мјесту. У вези са тим околностима, правилно је првостепени суд утврдио и дао образложене разлоге у побијаном рјешењу за постојање ванредних околности у времену релевантном за продужење притвора, а које би, пуштањем осумњиченог на слободу, резултирале стварном пријетњом нарушавања јавног реда. Стога је по оцјени овог суда, правилна одлука првостепеног суда да се осумњиченом продужи притвор и по овом посебном притворском основу.

Обзиром да се према наводима из жалбе, повреда права осумњиченог из члана 5. ЕКЛП, везује за битне повреде одредаба кривичног поступка, кроз оспоравање постојање основане сумње да је осумњичени починио кривична дјела за која се терети, то је овај суд кроз оцјену неоснованости тих приговора,

утврдио да нису основани и приговори којима се истиче да је првостепени суд повриједио право осумњиченог на слободу и безбједност.

Из наведених разлога жалба браниоца осумњиченог није основана, па је ваљало ту жалбу одбити и одлучити као у изреци овог рјешења на основу члана 337. став 3. ЗКП РС.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић